

Vârșnicul D. Todd Christofferson
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Învierea lui Isus Hristos

Isus din Nazaret este Mântuitorul înviat și depun mărturie despre toate lucrurile care decurg din faptul că El a înviat.

Ucenicii lui Isus s-au simțit descurajați și deznădăjduiți când El a suferit și a murit pe cruce, iar trupul Său fără viață a fost pus în mormânt. În ciuda faptului că Salvatorul le spusese de multe ori despre moartea și învierea Sa ce va urma, ei nu înțeleseseră. Totuși, după-amiaza întunecată a răstignirii Sale a fost urmată de minunata dimineață a învierii Sale. Dar acea bucurie a fost simțită doar când ucenicii au fost martori ai învierii, deoarece chiar și atunci când îngerii le-au spus despre aceasta, ei nu au putut înțelege – era un lucru fără precedent.

Maria Magdalena, împreună cu câteva alte femei credincioase au mers în acea duminică dimineață la mormântul Salvatorului, aducând miresme pentru a finaliza ungera începută atunci când trupul Domnului fusese pus în mormânt înainte de sabat. În acea dimineață specială, când au ajuns, mormântul era deschis, piatra fiind dată la o parte și doi îngeri au declarat:

„Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu?

Nu este aici, ci a înviat. Aduceți-vă aminte ce v-a spus pe când era încă în Galilea,

când zicea că Fiul omului trebuie să fie dat în mâinile păcătoșilor, să fie răstignit, și a treia zi să învie”¹.

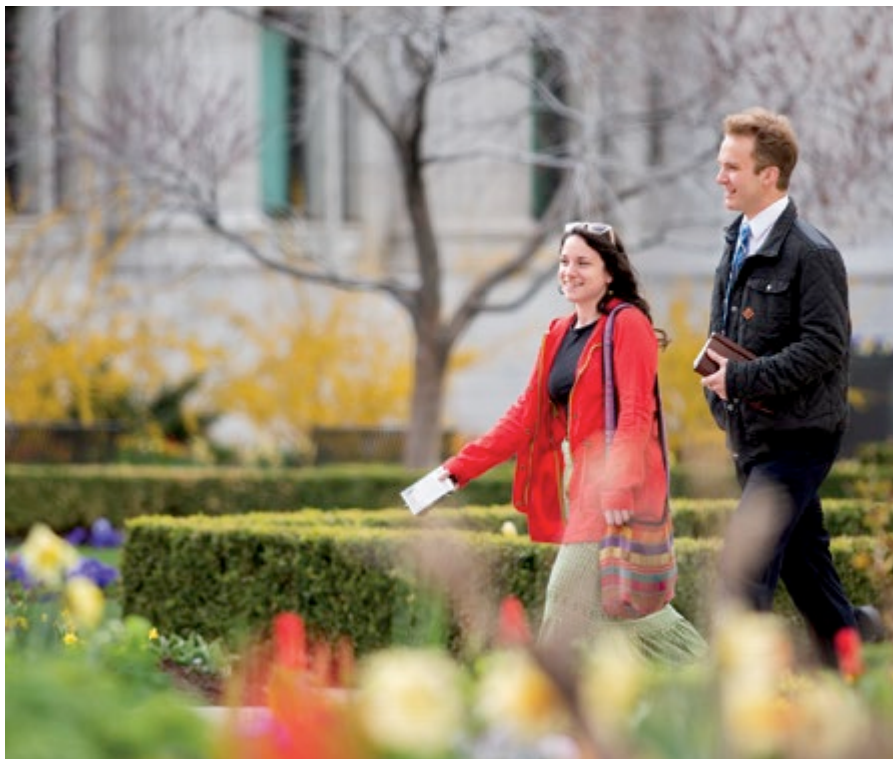
„Veniți de vedeți locul unde zăcea Domnul;

și duceți-vă repede de spuneți ucenicilor Lui că a înviat dintre cei morți.”²

Precum a fost îndrumată de îngeri, Maria Magdalena s-a uitat în mormânt și a observat doar că trupul Domnului nu mai era acolo. S-a dus în grabă

să le spună apostolilor și, găsindu-i pe Petru și Ioan, le-a zis: „Au luat pe Domnul din mormânt și nu știu unde L-au pus”³. Petru și Ioan au alergat spre mormânt și au realizat că era gol când au văzut „fășile de pânză jos... iar ștergarul care fusese pus pe capul Lui... făcut sul și pus într-un alt loc singur”⁴. Se pare că Ioan a fost primul care a înțeles importanța mesajului învierii. El scrie că „a văzut și a crezut”, pe când ceilalți, la acel moment, „nu pricepeau că, după scriptură, Isus trebuia să învie din morți”⁵.

Petru și Ioan au plecat, dar Maria a rămas în urmă, încă jelind. Între timp, îngerii s-au întors și, cu blândețe, au întrebat-o: „Femeie... pentru ce plângi? Ea le-a răspuns: «Pentru că au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus»”⁶. Atunci, Salvatorul înviat, care stătea în spatele ei a spus: „Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea a crezut că

este grădinarul și I-a zis: «Domnule, dacă L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus și mă voi duce să-L iau»⁷.

Vârstnicul James E. Talmage a scris: „Ea vorbea cu Isus, Domnul ei preaiubit, și nu își dădea seama. Un cuvânt spus de El a făcut ca agonia ei să se transforme în bucurie. „Isus i-a spus: «Marie.» Vocea, tonul, blândețea glasului pe care le auzise înainte și le iubea au ajutat-o să treacă peste tristețea pe care o simțea. S-a întors și L-a văzut pe Domnul. Fericită fiind, și-a întins brațele pentru a-L îmbrățișa, spunând un singur cuvânt duios și plin de adorare „Rabuni!”, însemnând Învățătorul meu preaiubit”⁸.

Și astfel, această femeie binecuvântată a devenit prima persoană care L-a văzut și a vorbit cu Hristosul înviat. Mai târziu, în aceeași zi, El a apărut în fața lui Petru în sau în apropiere de Ierusalim⁹; în fața a doi apostoli pe drumul spre Emaus¹⁰; și, spre seară, în fața a 10 apostoli și a altora, apărând dintr-o dată în mijlocul lor, spunând: „Uitați-vă la mâinile și la picioarele Mele, Eu sunt: pipăiți-Mă și vedeți: un duh n-are nici carne, nici oase, cum vedeți că am Eu”¹¹. Apoi, pentru a-i convinge „fiindcă ei, de bucurie, încă nu credeau și se mirau”¹², a mâncat în fața lor o bucată de pește fript și un fagur de miere¹³. Mai târziu, El i-a instruit astfel: „Îmi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria și până la marginile pământului”¹⁴.

Pe lângă aceste mărturii din Ierusalim, avem slujirea incomparabilă a Domnului înviat oferită locuitorilor din emisferă vestică. În țara Abundența, a coborât din ceruri și a invitat mulțimea adunată, aproximativ 2.500 de oameni, să înainteze unul câte unul ca să-și pună mâna în coasta Sa și ca să poată simți urmele cuielor din Măinile și picioarele Sale¹⁵.

„Și atunci când ei toți s-au dus și au depus mărturie pentru ei înșiși, au strigat cu un singur glas, zicând:

Osana! Binecuvântat fie numele Dumnezeului Celui Prea Înalt! Și ei au căzut la picioarele lui Isus și L-au preamărit pe El”¹⁶.

Învierea lui Hristos ne arată că existența Sa este autonomă și veșnică. Isus a spus: „Căci, după cum Tatăl are viața în Sine, tot așa a dat și Fiului să aibă viața în Sine”¹⁷.

„Tatăl Mă iubește, pentru că Îmi dau viața, ca iarăși s-o iau.

Nimeni nu Mă-o ia cu sila, ci o dau Eu de la Mine. Am putere s-o dau, și am putere s-o iau iarăși.”¹⁸

Salvatorul nu are nevoie de mâncare, apă, oxigen sau alte substanțe, putere sau persoane pentru a supraviețui. Atât ca Iehova, cât și ca Mesia, El este Cel care este, Dumnezeul care există datorită propriei Sale voințe și puteri¹⁹. El există și va exista întotdeauna.

Prin ispășirea și învierea Sa, Isus Hristos a depășit toate efectele căderii.

Moartea fizică va fi temporară și, chiar și moartea spirituală are un sfârșit, deoarece toți se vor întoarce în prezența lui Dumnezeu, cel puțin temporar, pentru a fi judecați. Putem avea încredere totală în puterea Sa de a birui totul și de a ne oferi viața veșnică.

„Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților.

Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos.”²⁰

Vârstnicul Neal A. Maxwell a spus: „Victoria lui Hristos asupra morții a pus capăt situației dificile în care se afla omenirea. Acum mai există doar probleme personale din care, de asemenea, putem fi salvați urmând învățăturile Celui care ne-a salvat de la distrugerea totală”²¹.

Satisfăcând cerințele dreptății, Hristos ia acum locul dreptății; sau putem spune, El este dreptatea așa cum El este dragostea²². De asemenea, pe lângă faptul că este un Dumnezeu perfect drept, El este și un Dumnezeu perfect milos²³. Astfel, Salvatorul îndreaptă toate lucrurile. Nicio nedreptate din viața muritoare nu este permanentă, nici chiar moartea, deoarece El ne dă viața înapoi. Datorită dreptății și milei Sale absolute, nicio rană, dizabilitate, trădare sau niciun abuz nu rămân nerăsplătite în cele din urmă.

În mod similar, noi suntem răspunzători în fața Sa pentru viețile, alegerile, acțiunile și chiar gândurile noastre. Deoarece ne-a salvat de la efectele căderii, viețile noastre sunt de fapt ale Lui. El a declarat:

„Iată, Eu v-am dat vouă Evanghelia Mea; și aceasta este Evanghelia pe care Eu v-am dat-o vouă – cum că Eu am venit pe lume pentru ca să îndeplinesc voința Tatălui Meu, căci Tatăl Meu M-a trimis pe Mine.

Iar Tatăl Meu M-a trimis pe Mine pentru ca Eu să pot fi înălțat pe cruce;

iar după ce Eu am fost înălțat pe cruce pentru ca să pot să-i aduc pe toți oamenii la Mine, pentru ca tot așa cum Eu am fost înălțat de către oameni, tot astfel oamenii vor fi înălțați de către Tatăl, pentru ca să stea înaintea Mea ca să fie judecați după faptele lor²⁴.

Gândiți-vă pentru un moment la importanța învierii în clarificarea, odată pentru totdeauna, a identității lui Isus din Nazaret, a disputelor filosofice și a întrebărilor cu privire la viață. Dacă Isus, într-adevăr a înviat, acest lucru înseamnă că El este o ființă divină. Nicio ființă umană nu deține puterea de a reveni la viață după moarte. Deoarece El a înviat, Isus nu poate fi doar un tâmplar, un învățător, un rabin sau un profet. Deoarece El a înviat, Isus trebuie să fie un Dumnezeu, chiar Singurul Fiu Născut al Tatălui.

Așadar, ceea ce El ne-a învățat este adevărat; Dumnezeu nu poate minți.²⁵

Așadar, El este Creatorul pământului, precum a spus.²⁶

Așadar, cerul și iadul există, precum ne-a învățat.²⁷

Așadar, există o lume a spiritelor pe care a vizitat-o după moartea Sa.²⁸

Așadar, El va veni din nou, așa cum îngerii au vestit²⁹, și va domni, în persoană, pe pământ³⁰.

Așadar, există o înviere și o judecată finală pentru toți.³¹

Având în vedere realitatea învierii lui Hristos, îndoielile cu privire la atotputerea, atotștiința și bunătatea lui Dumnezeu, Tatăl – care L-a dat pe Singurul Său Fiu Născut pentru mântuirea lumii – sunt nefondate. Îndoielile cu privire la semnificația și scopul vieții sunt nefondate. Isus Hristos este, de fapt, singurul nume sau singura cale prin care omenirea poate fi salvată. Harul lui Hristos este real și oferă atât iertare, cât și curățarea persoanei care se pocăiește. Credința este, într-adevăr, mai mult decât

imaginație sau o invenție a minții. Există adevăr suprem și universal și există scopuri și standarde morale neschimbătoare precum ne-a învățat El.

Având în vedere realitatea învierii lui Isus Hristos, putem și trebuie să ne pocăim urgent de orice încălcare a legii sau a poruncilor Sale. Miracolele împlinite de Salvator și promisiunile

făcute ucenicilor Săi potrivit cărora ei pot, de asemenea, împlini miracole chiar mai mari, sunt reale³². Preoția Sa este o putere reală care „administrează Evanghelia și deține cheia tainelor împărăției, chiar cheia cunoașterii lui Dumnezeu. De aceea, puterea divinității se manifestă în rânduielile ei”³³. Având în vedere realitatea învierii lui

Hristos, moartea nu reprezintă sfârșitul pentru noi și chiar dacă viermii distrug trupurile noastre, totuși în trupurile noastre Îl vom vedea pe Dumnezeu³⁴.

Președintele Thomas S. Monson a spus povestea lui Robert Blatchford, care cu 100 de ani în urmă, „în cartea sa *«God and My Neighbor» (Dumnezeu și vecinul meu)*, atacă cu vigoare crezurile creștine acceptate, cum sunt Dumnezeu, Hristos, rugăciunea și nemurirea. Declară cu [îndrăzneală]: «Pretind că am dovedit tot ce am intenționat să demonstrez atât de complet și de hotărâtor, încât niciun creștin, oricât de măreț sau capabil ar putea fi, nu poate să răspundă la întrebările mele sau să-mi răstoarne cazul». El singur se înconjoară de un zid de scepticism. Apoi, s-a întâmplat un lucru surprinzător. Zidul său deodată s-a prefăcut în pulbere... Cu încetul, a început să simtă calea înapoi spre credința pe care o disprețuise și pe care o ridiculizase. Ce a cauzat această schimbare totală în concepția lui? *Soția lui a murit*. Cu inima distrusă, a intrat în camera unde zăcea trupul eu muritor. A privit din nou fața pe care a iubit-o atât de mult. Ieșind afară, a spus unui prieten: «Este ea, dar parcă nu este ea. Totul e schimbat. Ceva ce era acolo înainte nu mai există. Nu mai e aceeași. Ce putea să plece, dacă nu sufletul?»³⁵.

A murit și a înviat Domnul? Da. „Principiile fundamentale ale religiei noastre sunt incluse în mărturia apostolilor și profeților cu privire la Isus Hristos, că El a murit, a fost înmormântat și S-a ridicat din nou, în a treia zi, și S-a înălțat la cer; și toate celelalte lucruri care țin de religia noastră sunt numai anexe ale acesteia.”³⁶

Pe măsură ce nașterea profetită a lui Isus se apropia, au existat persoane printre lămanți și neștiți care au crezut, chiar dacă majoritatea s-au îndoit. În cele din urmă, semnul nașterii Sale a venit – o zi și o noapte și o zi fără întuneric – și toți au știut³⁷. Chiar și astăzi, unii cred că Hristos într-adevăr a înviat, iar alții se îndoiesc sau nu cred. Dar unii știu. În cele din urmă, toți vor vedea și toți vor ști; într-adevăr, „fiecare genunchi se va pleca și fiecare limbă va mărturisi în fața Lui”³⁸.

Până atunci, cred mulțimea de martori ale cărei experiențe și mărturii cu privire la învierea Salvatorului se găsesc în Noul Testament – Petru și tovarășii săi apostoli, și prețioasa și pură Maria Magdalena, fiind doar câțiva dintre aceștia. Cred mărturiile care se găsesc în Cartea lui Mormon – a lui Nefi, apostolul, și a mulțimii din țara Abundența, acestea fiind doar câteva dintre ele. Și cred mărturia lui Joseph Smith și a lui Sidney Rigdon

care, după multe alte mărturii, au proclamat marea mărturie a acestei dispensații: „El trăiește! Pentru că L-am văzut”³⁹. Sub privirea ochiului Său pătrunzător, stau ca martor că Isus din Nazaret este Mântuitorul înviat și depun mărturie despre toate lucrurile care decurg din *faptul* că El a înviat. Mă rog ca dumnezevoastră să dobândiți convingere și alinare prin aceeași mărturie, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Luca 24:5–7.
2. Matei 28:6–7.
3. Ioan 20:2.
4. Ioan 20:5, 7.
5. Ioan 20:8–9.
6. Ioan 20:13.
7. Ioan 20:15.
8. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, a treia ediție (1916), p. 681.
9. Vezi Luca 24:34; 1 Corinteni 15:5.
10. Vezi Marcu 16:12; Luca 24:13.
11. Luca 24:39.
12. Luca 24:41.
13. Vezi Luca 24:42–43.
14. Faptele apostolilor 1:8.
15. Vezi 3 Nefi 11:14–15.
16. 3 Nefi 11:16–17.
17. Ioan 5:26.
18. Ioan 10:17–18.
19. Vezi Exodul 3:14.
20. 1 Corinteni 15:21–22.
21. *The Neal A. Maxwell Quote Book*, ed. de Cory H. Maxwell (1997), p. 287.
22. Vezi 1 Ioan 4:8.
23. Vezi Alma 42:15; vezi, de asemenea, Mosia 15:8–9.
24. 3 Nefi 27:13–14.
25. Vezi Enos 1:6.
26. Vezi, de exemplu, 3 Nefi 9:15.
27. Vezi, de exemplu Doctrină și legăminte 76.
28. Vezi Doctrină și legăminte 138.
29. Vezi Faptele apostolilor 1:10–11.
30. Articolele de credință 1:10; vezi, de asemenea, Ghidul pentru scripturi „Isus Hristos, domnia din timpul mileniului”.
31. Vezi, de exemplu, 2 Nefi 9:15.
32. Vezi Ioan 14:12.
33. Doctrină și legăminte 84:19–20.
34. Vezi Iov 19:26.
35. Thomas S. Monson, „Trăiește-al meu Mântuitor!” *Liahona*, mai 2007, p. 23.
36. *Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 51–52.
37. Vezi 3 Nefi 1:15–20.
38. Mosia 27:31.
39. Doctrină și legăminte 76:22–23.